

PORTRÉ AZ ORVOSRÓL - DR.RUCZ ÁRPÁD - A PÁCIENS SZEMSZÖGÉBŐL

Évek óta járok hozzá. Volt két nagyműtéttem és egy kisebb, ezen kívül gyógyszeres kezelésre is többször mentem hozzá. Már megszoktam, hogy minden alkalommal gyors és hatékony összefoglalót vár el az addigiakról, hiszen nem emlékszik rám. Igazi "elvont" prof-figura. Félreértés ne essék, egyáltalán nem veszem ezt zokon, én is emberekkel dolgozom. Képtelenség annyi arcot és nevet megjegyezni és nem egyszer fordult már elő, hogy megkérdeztem én is a páciensemtől, hogy "mit is mondtam, mit csináljon"?

Persze, ő sokkal elegánsabb. Mit is csináltunk a múltkor? Így - "tunk". Márminthogy ő meg én. Együtt.

Részemről én arra emlékszem, hogy éppen deréktól felfelé krisztusi pózban fekszem, két tündéri hölgy - Dr.Vasvári Barbara és Horváth Éva leköti a kezem két oldalra és mindenfélét belém döfköd. Deréktól lefelé kevésbé magasztos helyzetben - térd a nyakig, popó táruj - vagyok a jobb pozíció kedvéért, de szerencsére egy percen belül alszom.

Hát így ennyi. Márminthogy az én tevékenységem. Amiről ő azt mondja, hogy "tunk" - mintegy azonos szintre emelve magához.

Hogy bájosan kedves, mindent szájbarágósan elmagyaráz, hogy a hülye is megértse? Hát nem. Udvarias, de nincs kedveském, nincs nézze drágám, nincs álemóció, álsajnálkozás, ez nem Ő. Röviden, tömören, hatékonyan. Elmondja a lényegét, egyszer. Figyelj oda, azért vagy ott! És nem vagy hülye. Nem néz annak. Nem hozza rád a frászt, nyugodtan közli a lehetséges teendőket, de Te döntesz.

Szigorú (szerintem önmagával szemben a leginkább), tekintete komoly, ugyanakkor nyugodt. DR.RUCZ ÁRPÁD osztályvezető főorvos. Így is viselkedik. Bár kölyökképe, ziláltan röpködő haja (mínusz tíz év, ezért utálok) elárulja nagyon is emberi oldalát. Komolyan gondolja, hogy legfőbb célja, hogy minél kevesebb szenvedést okozzon - amikor laparoszkóppal műtött, kábé ötször kérdezte meg csillogó gyerekszemekkel, hogy ugye, mennyivel könnyebb és gyorsabb így a gyógyulás?

Szakmailag igazán topon van. Legutóbbi műtétemet egy másik főorvos máshol nem vállalta el. Nála ez nem volt kérdés. Csak közlés. Ezt kell tenni.

Történt egyszer, hogy a nővérrel szövetkezve rettenetes fájdalomra panaszkodva kiszedtettem a branült a karomból (úgy szúrt a franc egye meg). Az én szövetségeseimnek mi volt az első dolga? Beárult a főorvos úrnál. Ekkor derült ki, hogy még humora is van. Próbáltam kódósítani, Ő röhögött... Hmm.... Jól áll neki. Tehetné gyakrabban.

Még valami. Akármikor hívod, még ha szabadságon, konferencián van, mindig felveszi a telefont. Ez egy igen elfoglalt orvostól szinte a csodával határos. Ne is zaklasd, ha nem muszáj! De most figyelj! Még képes és visszahív! Láttál már ilyen orvost?

Tisztelt Doktor Úr! Ugyan már megtettem, és remélem, hogy nem lesz rá szükség, de (persze csak egy gyors és hatékony összefoglalót követően) az életemet is Önre bíznom újra.

Köszönök Önnek mindent, és minden kedves nővérnek az osztályon. Bár minden kórház ilyen lenne, mint a Róbert Károly Klinika

Kovács Mónika

Forrás: <http://robertklinika.blogspot.hu/2013/10/portre-pacienstol-az-orvosarol-drrucz.html>